

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput XXXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

Sic 1. Cor. 5 luxuriosus traditur Sathanę, quoad temporalem pœnam &c. At Christus suo sanguine liberavit omnes credentes de æterna pœna, id est, culpa non autem ab omni temporaria pœna, infirmitatibus, angustijs, tribulationibus, morte, &c. Sed illa mitigari & extingui possunt nostris orationibus, ieiunijs, laboribus, sicut patet de Niniuitis, Iona 3. Et ad illum etiam finē excogitati sunt canones pœnitentiales, vbi Ecclesia tanquam pia mater præueniti Dei, quoad temporarias pœnas: item eō conducunt indulgentiæ. Sed ab æterna pœna & culpa solū Christi meritum saluat.

CAPVT XXXII.

ARGUMENTA.

1. *Quid sit Christum induere.*
2. *Quando contingit illa induitio Christi.*
3. *Quid sequi debeat illam inductionem Christi.*

Postolus in epist. ad Roma. docet nos Christum induere debere, ut cap. 13. Induimini Dominū nostrum Iesum Christum. Est autem Christum induere nihil aliud, nisi effici partipem bonorum Christi ac communicari. Et sit in Spiritu & fide, quando anima sic acceptat Christi iustitiam, redemptionem, omnemque gratiam, ut verissimè & certissimè credam mihi cum filio omnia filij bona esse donata, & mea propria fore, sicut Apostolus Roman. 8 ait. Qui dedit filium, quomodo non omnia cum filio. Nam hæc est propria & vera conditio fidei, ut quis certò credat & teneat, quod omnia Christi, sua sunt, ut libere dicere possit, Christi iustitia, redemptio, mors, resurrectio, mea sunt. Hæc enim Fides communica omnia bona Christi. Sicut ergo homo vestimentum suum induit, & dicit esse suum proprium.

Sic

Sic Fides in Christum, vestit & communicat nobis Christi iustitiam, & facit esse nostram. Et hoc est Christum spiritualiter induere, & se vestire operibus Christi. Hęc maxima nostra est consolatio, quod habemus aliam iustitiam, sanctitatem, perfectionem, &c. scilicet Christi, quam Fides nobis facit propriam: in Christi ergo iustitia & merito confidimus contra peccatum, legem & Sathanam, non propria nostra iustitia & perfectione, quam Paulus ut stercora reputat, Philippiens. 3.

Hęc Christi induitio fit in Baptismo, sicut ait Apostolus Gal. 3. Quotquot baptizati estis, Christū induistis: id est, honorum Christi cōmunicationem accepistis. Ut ergo Christus diligitur à Patre, ita & nos propter Christum diligimur, & regni capaces ac hæredes efficiuntur, Rom. 8. Quando igitur baptizamur, & in Christum credimus, ad hęc Christi bona intramus. Hic in Baptismo Christus incipit esse nostra iustitia, via, veritas & vita, Ioan. 14. Et sic vita nostra abscondita est in Christo Iesu, Colos. 3. Ab Adam accipimus & participes sumus iniustitiæ, peccati, atq; mortis æternæ, in quo omnes peccauimus, Rom. 5. Adam, quia caput & radix peccati, ergo omnes eius fructus sunt mali & peccatores: At Deus pater statuit hoc me diū, ut qui cupid liberari à peccato primi parentis, credat in filium suum Christum, quem ideo dedit mihi, ut omnis qui credit in illum, non pereat, Ioan. 3. Et ita fit, ut sicut in Adam omnes moriuntur, ita in Christo omnes vivificabuntur, 1. Cor. 15. Ut igitur Adam hæreditatem, quod est peccatum, contraximus omnes ex prima nativitate, sic in Baptismo, dum renascimur, participamus bona Christi: & ideo Christus misit discipulos suos in mundum vniuersum, ut hoc ubique denunciarent Euangelium, id est, bonum nuncium, Marc. 16. Nam hęc est ordinatio diuina, quod propter Christi iustitiā & mortem, nos vult reputare sanctos

sanctos & filios suos, modò nos, ut filios decet, exhibamus nos erga patrem.

Postquam Christum in Baptismo induimus, tunc sequi Christum debemus: nam duo sunt, Christum induere, & Christum sequi: Indutio præcedat operam: nam nemo rectè sequitur Christum, nisi primùm sit induitus Christo: Fides autem induit nobis Christum: sed obedientia præceptorum & boni fructus ostendunt quod sequamur Christum. Nam sequi Christum, est facere iustitiā, veritatem, humilitatē, continentiam &c. Sic inquit Augustinus li. 3. de Trinitate cap. 4. quod passio Christi est nobis Sacramentum & exemplum: Sacramentum fidei scilicet, quod credo pro me illum passum, Roman. 4. Exemplum, ut sequatur eius vestigia, id est, patientiam, dilectionem &c. sicut quoq; Petrus ait 1. Pet. 2. Christus pro nobis passus est, relinquens nobis exemplum, ut sequamur vestigia eius. Sic igitur Christus sua nobis cōmunicat bona, sic sequi Christum debemus, & id facere proximo nostro, ut illum iuuemus verbo & facto, ut quis se permittat indui à proximo, ut illi velit ac faciat, sicut sibi cupit fieri, & hoc est præceptum Dei dilectionis, ut dilectio non sit simulata, Ro. 12. & non diligamus verbo vel lingua, sed opere & veritate, 1. Ioan. 3. Ergo qui adhuc in peccatis viuit, nec proximi misericordia, nec nobis communicat: ergo illum sequi debemus, & hoc facere erga proximum. Ex quo patet, quod nullū sanctorum possumus induere, prater solūm Christum: nō Petrum, non Paulum: sed benè sequi eos possumus & debemus, sicut dicit Apostol. 1. Cor. 11. Imitatores mei estote, &c. Nam etiā quilibet sanctorum indiguit pro se induere Christum per fidem, ciusq; iustitia participi.

participem fieri, ob id vera vitis est Christus, ex qua nos palmites participamus Christi succum, Ioan. 15. & alienæ iustitiae. Sic nos induimus Christum principiò per Fidem in Baptismo, in vita sequimur illum actione virtutū & bonorum operum, & è diuerso ipse Christus nostram suscepit misericordiam & peccatum tanquam proprium, hoc purgans & pro illo satisfaciens, & sic fit, quod dicitur in Cantic. cap. 5. Dilectus meus, mihi, & ego illi. Sic fides & charitas Christum apprehendunt ac tenent.

CAPUT XXXIII.

ARGUMENTA.

1. *Quomodo scriptura semel nobis proponit Christum ut donum Dei, quod in Fide cum gaudio suscipere debemus.*
2. *Quomodo scriptura proponit nobis Christum, ut exemplum vite & operum quod imitari debemus.*
3. *Quomodo per Euangelium, verba & facta Christi, Christus ad nos venit, & nos illi adducimur.*

Criptura nobis proponit semel Christum ut donum patris, quod ex misericordia ipsius nobis proprium datur, ut conscientia turbata, illo sese exhilarescat & consoletur: hoc autem sic contingit, quoties audis vel legis quod Christus aliquid facit aut patitur, quod ibi non dubites, quod Christus ipse cum tali facto aut opere seu passione sit tuus, ut super tali re non minus spem tuam loces, quam si tu ipse fecisses hoc opus, aut sic passus fuisses ut Christus. Hoc est vere agnoscere Euangelium, haec est Dei maxima pietas, quam nullus prophetarum aut

I

angelo-